

Inge Fischer Møller (S):

Jeg vil godt understrege, at det er vigtigt for os, at vi ser på kommissionens sammensætning, og jeg vil godt citere fra forslaget:

»Kommissionen skal sammensættes af repræsentanter for relevante ministerier, 2 repræsentanter for Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske samt enkeltpersoner, som har vist særlig interesse for homoseksuelles vilkår i samfundet.«

Hermed har vi ikke udelukket enkeltpersoner, der har særlig interesse i at arbejde med problemstillingen.

Spørgsmålet har været behandlet i Nordisk Råd, hvor det stort set fik en positiv modtagelse, bortset fra en finsk mindretalsudtalelse og det forhold, at den danske regering ikke stemte for. Så vidt jeg husker, var der ud over regeringen 3 konservative medlemmer, der undlod at stemme, og jeg vil ikke lægge skjul på, at det var jeg ked af, for jeg syntes, det var et godt, gennemtænkt og gennemarbejdet forslag.

Det, der er tale om her, er, at der er brug for åbenhed. Alle har ret til og krav på det kærlighedsliv, der passer for dem. Man kan ikke putte mennesker ind i flere faste skabeloner for en flertalsnorm, end vi allerede gør. Oplysning og frihed er nødvendigt. Jeg tror, at de, der tilhører mindretallet, er trætte af overbærenhed. Det, vi må have nu, er handling.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at det forslag om en kommission, vi er kommet med, lægger op til alle de ønsker, der er tale om. Det vil sige, at alle kan få et åbent og varmt kærlighedsliv, hvis blot vi får et flertal herfor, og allerede nu kan vi jo lægge sammen, at der er 95 stemmer i folketinget, der godt vil være med, så måske det vil være lidt af en bet for justitsministeren at skulle acceptere forslaget.

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at det lyder jo meget pænt, at man fremhæver en liberal livsholdning, når det drejer sig om enkeltområder. Hvorfor pokker ikke gå helhjertet ind i kommissionsarbejdet og se på de ting, der her er tale om, prøve at klarlægge dem? Og skulle det vise sig, at enkelte af de punkter, vi har nævnt, er overflødige, så lad dem glide ud, når vi kommer i gang med arbejdet.

Justitsministeren nævner med stor iver og måske også med lidt glæde – jeg ved ikke, om jeg skal sige skadefryd – at i ægteskabsudvalget, da vi behandlede betænkning 1 og 8 – jeg vil godt understrege, at jeg selv har siddet med i ægteskabsudvalget – har det taget så og så lang tid. Her er der tale om en problemstilling, der er så godt afdækket, at man ikke behøver at have en kommission, der arbejder hverken i 3, 4 eller 5 år. Vi har allerede indhøstet erfaringer, så en kommission vil kunne arbejde hurtigt. Vi kan drage nytte af det erfaringsmateriale, man har i Sverige, og blive færdige i løbet af 1-1½ år; det er ikke utænkeligt.

Jeg vil også godt sige til justitsministeren, at jeg forstår ikke rigtig de omsvøb med, at man kan tage den ene lov og man kan tage den anden lov og man kan tage nogle områder, der presser sig på. Hvorfor ikke analysere hele området og prøve at finde ud af, hvad det er, vi står over for? Og hvis det viser sig, som jeg nævnte før, at noget er overdrevet på et enkelt område, så lad os under udvalgsarbejdet blive enige om, at det er overflødigt, og så i fællesskab arbejde på at få nogle bedre forhold.

Jeg vil godt i relation til det, min partifælle hr. Torben Lund nævnte, sige, at jeg også finder, at de radikales forslag som et selvstændigt forslag her er en hund i et spil kegler, specielt fordi vi arbejdede sammen om begge forslag. Der blev heller ikke lagt skjul på fra de radikales side, at det ville komme, men flertallet har jo allerede vist, at der ikke er brug for det, så hvorfor ikke arbejde positivt sammen om det, der ligger her?

Det, fru Agnete Laustsen sagde, var ikke meget anderledes end det, justitsministeren sagde – lidt god vilje her og dér kan man godt gå ind for, men at arbejde grundigt med de forslag, der skal sikre, at alle mennesker får det godt og sundt og rart i vort samfund, vil de konservative ikke være med til. Det er heller ikke nogen ny holdning, det vil jeg godt understrege, men lad os se, om vi ikke, når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet, kan se lidt nærmere på det.

Vedrørende selve kommissionen vil jeg godt give justitsministeren et par gode råd – hvis ellers justitsministeren har tid til at lytte. Det ligger sådan, at vi taler meget om nytænkning, vi taler om effektivisering, og vi taler om dynamik. Hvorfor hele tiden drage